

РЮКЗАК

Біля пам'ятника Франку в Дрогобичі
Хтось залишив військовий рюкзак.
Люди, то ж, напевно, отой юнак...
Він тут вчора сидів, пам'ятаєте?
Тут сидів, сперши милиці на Франка...
Це вже вдруге пригода така!

Певно, він залишив рюкзак із пікселів.
Так, об пам'ятник спер – і пішов.
Він приходив сюди пару днів...
І наврод, чи повернеться знов...
Налягаючи тілом на милиці, одиноко
Побрів униз...
Аж знітився від болю пам'ятник,
Утирався Франко від сліз...

Чий рюкзак? Зголосіться, люди!
Він лежить тут вже кілька днів!
І Франко той рюкзак із пікселів
Стереже, ніби спомин зі снів.
Той рюкзак – як торбина спротиву:
Із євшану, із землі, від вибухів,
Весь засипаний в купі попелу.

Чий рюкзаааак? Його носять обрані,
Як би тяжко їм не було б.
Під дощем, на снігу, у холоді...
Чути спаленим звідусіль.
Чий рюкзаааак? Бо у ньому постріли,
Що не влучили в свою ціль.

І дарма, що рюкзак той вицвілий.
Це у нього такий окрас,
Бо під силу він тільки обраним.
Вони носять його за нас.

Налягаючи тілом на милиці, одиноко
Побрів юнак вниз...
Аж знітився від болю пам'ятник,
Утирався Франко від сліз...

*Анна Неділенко,
учениця 9-А класу
Дрогобицької гімназії №10 імені Євгена Коновальця*